

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«07» 07 2022 року

Слідчий слідчого управління Головного управління СБ України у м. Києві та Київській області капітан юстиції Дресва Олександра Сергійвна, розглянувши матеріали досудового розслідування № 22022101110000108 внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань від 02.05.2022, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 436-2 КК України, керуючись ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Піддубного Євгенія Євгенійовича (рос.-
Поддубный Евгений Евгеньевич),
22.08.1983 р.н., уродження
м. Белгород, РФ, громадянина РФ,
журналісту всеросійської державної
телерадіокомпанії,-

про те, що він обгрунтовано підозрюється у вчиненні поширення матеріалів, у яких міститься виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, виправдовування, визнання правомірною, заперечення тимчасової окупації частини території України, а також глорифікації осіб, які здійснювали збройну агресію Російської Федерації проти України, представників збройних формувань Російської Федерації, іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, а також представників окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та представників підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 436-2 КК України.

Вказане кримінальне правопорушення Піддубний Є.Є. вчинив за наступних обставин.

Досудовим розслідуванням встановлено, що 24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени зазначеної організації утримуються у своїх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності чи політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

як проти територіальної недоторканності чи політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про неприпустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання будь-якої форми або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплені обов'язки держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербування найманців або посилення таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, хоч би який тимчасовий характер вона не мала, що є результатом такого вторгнення або нападу або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або її частини;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські чи повітряні сили чи морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з державою, що приймає, порушуючи умови, передбачені в угоді або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала у розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівносильно наведеним вище актам, або її значну участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, будь то політичного, економічного, військового чи іншого характеру не можуть бути виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили або загрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання суперечок та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва, серпня 1975 року, який був підписаний СРСР, правонаступником якого є Російська Федерація.

Статтями 1 і 2 III Конвенції про відкриття військових дій від 18 жовтня 1907 року, що вступила в дію 26 січня 1910 року і 7 березня 1955 року визнана СРСР, правонаступником якого є Російська Федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього та недвозначного попередження у формі або мотивованого оголошення війни, або ультиматуму з умовним оголошенням війни. Про існування стану війни має бути негайно повідомлено нейтральним державам, і він матиме для них дійсну силу лише після отримання повідомлення.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) зазначено, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту та неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки було схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Відповідно до зазначеного документу, територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Відповідно до пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні свої зобов'язання згідно з принципами Заключного акту співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність, суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою або її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що жодна їхня зброя ніколи не використовуватиметься проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримання миру та стабільності у Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, укладеного між державами СНД, серед яких є Україна та Російська Федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів одна одній та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їх непорушність, а також вирішувати всі суперечки, що виникають з питань кордонів та територій, лише мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо вони виникнуть; не встановлювати із нею політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій та комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічну, фінансову, військову та іншу допомогу.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН та зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки та співробітництва в Європі, Україна та Російська Федерація уклали Договір про дружбу, співпрацю та партнерство між Україною та Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року 13/98-ВР та Федеральним Законом Російської Федерації від 2 березня 1999 року № 42 - ФЗ). Відповідно до статей 2 – 3 зазначеного Договору, Російська Федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів і зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, не застосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, дотримання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальноновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису та карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований Російською Федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької та Луганської областей належить до території України.

Статтями 1 – 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною та незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою.

Згідно статті 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати та змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народу і не може бути узурповане державою, її органами чи посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не посягати на права та свободи, честь та гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132 – 134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід'ємною складовою України та в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її ведення.

Незважаючи на викладене, діючи з прямим умислом, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, в порушення зазначених вище міжнародних нормативно-правових актів, 22 лютого 2022 року Президент Російської Федерації, реалізуючи

злочинний план направлений на насильницьку зміну меж території та кордонів України, порушення порядку, встановленого Конституцією України, направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил Російської Федерації за межами Російської Федерації, яке було задоволене.

24 лютого 2022 року о 5 годині Президент Російської Федерації оголосив рішення про початок військової операції в Україні.

Того ж дня, близько 05 год. 10 хв. Збройними Силами Російської Федерації, що діяли за наказом керівництва Російської Федерації та Збройних Сил Російської Федерації, здійснено запуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах, складах, підрозділах Збройних Сил України та інших військових формувань. Після чого, тоді ж, війська Російської Федерації вдерлися сухопутним шляхом на територію суверенної держави України.

У зв'язку з чим, Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.22 № 64/2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год. 30 хв. 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

Надалі, Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 14.03.2022 №133/2022 в Україні продовжено строк дії воєнного стану з 05 години 30 хвилин 26 березня 2022 року строком на 30 діб. Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 18.04.2022 № 259/2022 продовжено строк дії воєнного стану з 05 години 30 хвилин 25 квітня 2022 року строком на 30 діб. Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 17.05.2022 №341/2022 в Україні продовжено строк дії воєнного стану з 05 години 30 хвилин 25 травня 2022 року строком на 90 діб.

За вказаних вище обставин, досудовим розслідуванням встановлено, що у громадянина РФ Піддубного Є.Є. за невстановлених досудовим розслідуванням обставин, але з 16.03.2022 виник та сформувався стійкий злочинний намір, направлений на вчинення кримінально караних діянь, що полягають у виготовленні, поширенні матеріалів, у яких міститься виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, виправдовування, визнання правомірною, заперечення тимчасової окупації частини території України, а також глорифікацію осіб, які здійснювали збройну агресію Російської Федерації проти України, представників збройних формувань Російської Федерації, іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, а також представників окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та представників підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що громадянин РФ Піддубний Євген Євгенович, 22.08.1983р.н. уродженець м. Белгород, є журналістом всеросійської державної телерадіокомпанії (ВГТРК– федеральне державне унітарне підприємство росії, що здійснює теле-, радіо-, інтернет-мовлення. Основними медійними активами є телеканали «Россия-1», «Россия-K», «Россия-24», «Карусель», «РТР-Планета», «Радио России», «Радио Маяк», «Вести ФМ», «Радио Культура» та інші. З літа 2014 року рішенням Національної ради телебачення та радіомовлення, визначено, що телеканали, які входять до групи ВГТРК не відповідають вимогам Європейської конвенції з транснаціонального телебачення та ч. 1 ст. 42 ЗУ «Про телебачення та

радіомовлення», тим самим заборонивши їх діяльність на території України), членом академії російського телебачення та має звання заслуженого журналіста РФ. В 2018 році став довіреною особою кандидата в президенти РФ Володимира Путіна. У той же час, Піддубний Є.Є. нагороджений значною кількістю державних нагород РФ, зокрема: медаллю ордену «За заслуги перед Батьківщиною», медаллю «За відвагу», «Орденем Мужності», «Орденем Олександра Невського».

Так, встановлено, що з 16.03.2022 Піддубний Є.Є., усвідомлюючи протиправний характер власних намірів, в тому числі сформованих в умовах швидкого розвитку інформаційного суспільства в Україні та глобального інформаційного простору, використання інформаційно-телекомунікаційних технологій у всіх сферах життя, де особливого значення набувають проблеми інформаційної безпеки, як складової державної безпеки України, незаконно перебуваючи на території України, за допомогою цифрових обчислювальних пристроїв (персональний комп'ютер, ноутбук, планшетний комп'ютер, мобільний телефон-смартфон), що перебували у його розпорядженні, та які під'єднані до глобальної мережі Інтернет, здійснював діяння, пов'язані з виправдовуванням, визнанням правомірною, запереченням збройної агресії Російської Федерації проти України, а також глорифікацією її учасників.

На даний час Піддубний Є.Є. в якості журналіста ВГТРК та так званого «військового експерта» веде репортажі із зон активних бойових дій на території України, здійснює висвітлення подій на території України з позицій офіційної пропаганди Кремля, називає вторгнення регулярних військ РФ в Україну «спеціальною воєнною операцією з денацифікації та демілітаризації», виправдовує вчинення військової агресії та заперечує злочини щодо українських військових та мирного населення, вчинені військами РФ, надає «експертні коментарі» ряду пропагандистських теле- та радіопередач, які транслюються на території РФ, створює у глядачів та слухачів ресурсів ВГТРК позитивний образ російських військових та «демонізує» чинну владу України та Збройні Сили України, вказує.

Так, 07.04.2022 в ефірі телеканалу «Россия-1» Піддубний Є.Є. оприлюднив інформацію наступного змісту: «Сегодня, и на кануне и сегодня, фактически целый день под огнем город Изюм. Город в результате российского наступления фактически не пострадал, то есть, украинские войска сейчас уничтожают город из которого не эвакуированы мирные жители. Буквально на кануне мы об этом расскажем сегодня в программе «Вести». В расположение российских военных доставили семерых тяжело раненых жителей Изюма, пять человек на кануне погибли в результате применения систем залпового огня с кассетными боеприпасами. Напомню, что большая часть стран мира запретила использование кассетных боевых частей. Собственно говоря, Украину это не смущает. Здесь применяются и фосфорные боеприпасы, и кассетные боеприпасы. Сегодня наша группа работала вокруг Изюма, где продолжаются бои и собственно говоря, там это понятно и наглядно видно. Стоит отметить, что Украину продолжают заваливать оружием западного производства, сейчас фактически на украинских позициях... на бывших украинских позициях, с которых выбиты формирования киевского режима, фактически нет противотанковых комплексов украинского или советского производства, а в основном это шведо-британские комплексы, американские комплексы, это немецкие противотанковые комплексы. Ну, в общем, оружие всех западных стран здесь сейчас сконцентрировано на славянском направлении».

Крім того, 23.03.2022 Піддубний Є.Є. оприлюднює інформацію наступного змісту: «Посписчики моего телеграмм канала, других лент Телеграмма, всем привет.

Ну вот у нас появилась техническая возможность заливать в Телеграмм небольшие видеофрагменты, под Киевом нет связи, нет электричества, но мы находим техническую возможность быть на связи, поэтому буду вот теперь записывать такие короткие сводки. Отвечаю на те вопросы, которые в большом количестве поступают через форму обратной связи. Ребята, не читайте киевских газет, противник ведет агрессивную военную пропаганду, в которой искать истину это собственно говоря, пустое дело. В частности, многие спрашивают о том, что киевский режим заявляет о якобы окружении российских сил в районе Ирпень, Бучи и Гостомеля. Это не так, мы сегодня ездим по этим дорогам, готовили видеоматериал, никакого окружения нет, идут ожесточенные бои, обстановка не самая простая, но... На самом деле, вспомните 2015 год, когда под завалами нового терминала донецкого аэропорта тела украинских военнослужащих и бойцы батальона «Спарта» и «Сомали» их извлекали оттуда, в Киеве продолжали петь про перемену так называемых Киборгов донецкого аэропорта. Собственно, с тех пор ничего не изменилось и украинская пропаганда стала только жестче и агрессивнее. Поэтому, помните что это военная пропаганда, а россия продолжает специальную военную операцию на территории Украины. Обстановка под Киевом не простая, сейчас российские силы сконцентрированы на массированном огневом поражении огневых средств противника, бронетехники, складов ГСМ, складов боеприпасов и уничтожения укрепленного района собственно говоря украинской столицы. Противник готовился к войне, давно готовился к масштабным боевым действиям и на самом деле, те кто ожидали что до Киева дорога окажется легкой прогулкой просто немного не понимают что такое боевые действия и 8 лет Украина готовилась воевать с Россией. 8 лет россия была объявлена врагом и 8 лет армия Украины при содействии западных инструкторов занималась собственно говоря подготовкой к масштабным боевым действиям, поэтому естественно сейчас взламывать оборону столицы достаточно сложно. Но при этом, высокоточным вооружением, артиллерийским вооружением, авиацией собственно говоря и наземными силами продолжается кропотливая, тяжелая, но успешная работа. Будем на связи, буду записывать такие вот короткие обращения из-под Киева».

Також, 08.04.2022 в ефірі телеканалу «Россия-1» Піддубний Є.Є. оприлюднює інформацію наступного змісту: «Части и соединения вооруженных сил России продолжают вести наступательные действия на Славянском направлении. Впереди, пожалуй, один из самых мощных укрепленных районов формирования киевского режима на востоке Украины. Славянско-Краматорская агломерация. На протяжении 8 лет вооруженные силы Украины формировали там мощный укрепленный район, строили бетонные сооружения, фактически закапывались. Противник умело использует рельеф местности и там где это возможно, обороняется малыми силами, активно использует авиацию и артиллерию. Не смотря на это, российские мотострелковые подразделения, подразделения спецназа идут вперед. Линию обороны вооруженных сил Украины приходится в буквальном смысле разбирать артиллерией. Для этого российские артиллеристы используют высокоточные боеприпасы, для того, чтобы минимизировать риски для мирных жителей. Вот такая картина полностью рушит миф, который тщательно выстраивает украинская военная пропаганда. Формирования киевского режима умело действуют в обороне артиллерией, но при непосредственном стрелковом контакте бегут, вот и технику бросают. БТР украинские военные бросили в Каменке, когда убегали.»

Разом з тим, в ефірі телеканалу «Россия-1» (програма «60 минут») Піддубний Є.Є. оприлюднює інформацію наступного змісту: «Евгений, Ольга, здравствуйте. Много вопросов, давайте отвечу на все по порядку. Естественно,

освобождение Мариуполя здесь восприняли положительно. Это значит, что те войска, которые задействованы у Азовского моря высвободятся и поддержат дальнейшее продвижение российских сил и дальнейшие усилия по уничтожению формирований киевского режима, которые 8 лет обстреливали Донецк, Луганск, остальные населенные пункты донецкой народной республики. Здесь же продолжаются активные тяжелые боевые действия, есть успехи, есть неудачи. Но вот стоит сказать что положение группировки ВСУ и других националистических формирований в луганской народной республике, а мы уже находимся недалеко от луганской народной республики, оно критическое, судя по всему, формирование киевского режима либо отойдут в сторону Славянска, что с одной стороны облегчит продвижение союзных сил, которые двигаются со стороны луганской народной республики, либо попадут в окружение, что собственно говоря так же плохо для формирований киевского режима. На Славяно-Краматорском направлении здесь в Харьковской области (напомню, что наша съёмочная группа работает буквально в 10 километрах от границы Харьковской области и оккупированной Украиной территории донецкой народной республики) вот здесь ожесточенные бои продолжаются, продолжает артиллерия уничтожать огневые средства противника и вообще в принципе разламывать фактически, уничтожать укрепленный район вооруженных сил Украины. Что касается западной помощи, я уже говорил в ваших эфирах, повторю еще раз: крайне редко сейчас на брошенных или отвоеванных позициях мы находим советские или украинские образцы например противотанковых ракетных комплексов. В основном это Джевелин, Энлав и другие ручные противотанковые гранатометы европейского и американского производства. Активно украинские военные используют контрбатарейные средства, это станция которая помогает вести контрбатарейную борьбу. Уже сейчас применяется и стрелковое вооружение западного производства. Вот буквально только что мы вернулись, не успеваем в Москву перегнуть картинку, вернулись из одного из самых больших арсеналов который был в распоряжении Вооруженных сил Украины, сейчас он находится под контролем подразделений российской армии. Вот там помимо советских и украинских боеприпасов как ракетных так и артиллерийских, мы обнаружили еще и 60-ти миллиметровые мины, 60 миллиметров калибры – это стандарт НАТО. Собственно говоря, огромный склад, где находятся и эти боеприпасы стран НАТО. Покажем обязательно все в итоговом выпуске в «Вестях недели» в воскресенье. Помимо этого продолжает работать авиация в небе над линией боевого соприкосновения. Авиация российская и украинская. До сих пор в распоряжении киевского режима есть самолеты и вертолеты, истребители, штурмовики, фронтовые бомбардировщики ну и ударных вертолетов судя по всему не так много, а вот военно-транспортных, армейской авиации достаточно. В общем, бойцам противовоздушной обороны, расчетам зенитно-ракетных комплексов здесь скучать не приходится. Работают они круглосуточно, постоянно и напряженно. Из последних новостей, буквально за одни только сутки украинские формирования попытались применить четыре оперативно-тактические ракеты «Точка У». Три из них были успешно поражены силами ПВО армии России, а одна попала, но не совсем в цель, немного промахнулась. В итоге был поражен обычный населенный пункт Чистоводовка. По счастливой случайности мирные жители не пострадали, они находились либо в подвалах, либо в домах и промахнулась ракета. Собственно говоря, если бы формирования киевского режима не промахнулись – фактически уничтожили бы половину населенного пункта. При этом поток пленных увеличивается действительно каждый день, каждый день сдаются в плен не только

насилно мобилизованные граждане Украины которых отправили на передний край, но и профессиональные военные, контрактники различных частей, соединений ВСУ. Здесь сейчас бригад, можно сбиться со счета, 95-я... масса соединений, которые были переброшены на славянское направление. Безусловно самые тяжелые бои еще впереди. Дело в том, что из Краматорско-Славянской агломерации формирования киевского режима превратили не просто в один из самых мощных укреп районов, а переоборудовали гражданские и социальные объекты в огневые позиции, в артиллерийские позиции и это огромная проблема. Более того, судя по всему, эвакуация этих населенных пунктов не проводится, украинские военные собираются судя по всему продолжать прятаться за спинами мирных жителей, использовать их как живой щит. Вот такая тяжелая обстановка здесь. У меня есть подозрение, что даже киевский режим не знает сколько сейчас военнослужащих и добровольцев, боевиков из националистических формирований находится на Донбассе. Есть разные оценки, от 70 до 110 тысяч человек, это если собрать воедино и личный состав частей и соединений армии, и различных добровольцев, которые вступили в территориальную оборону и боевиков националистических формирований. Собственно говоря, я вам могу сказать, что в луганской народной республике, где сейчас идут активные действия, в районе Попасной, Рубежного, только там около 3 тысяч украинских военнослужащих, а вы понимаете какой это маленький фрагмент Донбасса и безусловно, если предполагать, это будет не один донбасский колел, он будет разбит на маленькие окружения.»

Також, 26.04.2022 в ефірі телеканалу «Россия-1» Піддубний Є.Є. оприлюднює інформацію наступного змісту: «Это передний край линии боевого соприкосновения, можно проехать только на бронетехнике. Противник постоянно бьет из артиллерии. Это был опорный пункт формирований киевского режима, российская артиллерия накрыла целое подразделение военнослужащих украинской армии здесь, на небольшом участке вдоль дороги уничтожен, ну наверное, взвод противника, тела при отходе украинские подразделения не забирают. Сейчас российские силы продвинулись вперед, в сторону Славянска. А вот и детище американского военного автопрома, Хамви, легкий броневедомолюб. Такие есть на вооружении формирований киевского режима. Эта машина была уничтожена бойцами армии россии. Вообще, на каждый американский Хамви, здесь найдется русский танк.»

Також, в ефірі телеканалу «Россия-1» (програма «60 минут») Піддубний Є.Є. оприлюднює інформацію наступного змісту: «Действительно произошло в рамках боевых действий символическое событие – части и соединения российской армии смогли пересечь границу Харьковской области Украины и оккупированной территории ДНР, освобождены первые населенные пункты донецкой народной республики с северного направления. Собственно говоря, название населенных пунктов мало кому что скажут – это Лозовое и Редкодуб, боевые действия продолжаются уже в районе Ямполья. А этот населенный пункт зрители хорошо помнят с 2014 года, это уже рядом непосредственно со Славянско-Краматорской агломерацией. Кольцом это еще назвать нельзя, но угроза окружения группировки Вооруженных сил Украины в Славянске, Краматорске, Дружковке, Константиновке и далее, ближе к Донецку уже читается. И боевые действия идут интенсивно. Не могу сказать что даются легко, но при этом части и соединения российской армии идут вперед медленно, тяжело но идут. Союзники в луганской народной республике так же развивают успех. Боевые действия идут в районе Попасной и Рубежного и уже известно что там положение группировки Вооруженных сил Украины и других формирований киевского режима довольно тяжелое, но собственно говоря, лучше

всего положение ВСУ иллюстрируют кадры, которые были опубликованы у меня в Телеграмм-канале – огромное количество погибших боевиков формирований киевского режима, кадровых военнослужащих соединений Вооруженных сил Украины здесь, у Изюма. Собственно говоря, вот эта активная оборона, которую сейчас ведут формирования режима, дается страшной ценой киевскому режиму, но мы прекрасно знаем что в Киеве хорошо научились скрывать собственные потери, обманывать население собственной страны. Еще в 2014-15 году технология сокрытия потерь Донбассе была отработана режимом во главе с Порошенко, теперь собственно говоря, эти же приемы использует президент Зеленский. Непонятно как оправдывают эти потери перед родственниками погибших, но как-то оправдывают. Суть то не в этом. Суть в том, что сейчас по данным, которыми мы располагаем, а мы поговорили с достаточным количеством пленных, и насильно мобилизованные граждане Украины которые находятся на переднем крае и собственно говоря и солдаты, и офицеры частей и соединений Вооруженных сил Украины, которые находятся в Славянско-Краматорской агломерации, они по сути не имеют выхода никакого, не имеют возможности отступить, за ними стоят политические комиссары, по сути, которые требуют держаться на рубежах обороны, хотя под натиском средств огневого поражения российской группировки подразделения Вооруженных сил Украины, ну, те что, собственно говоря, на это способны, отходят ближе к Славянску, ближе к Краматорску. Там плотность населения значительно выше. Там вести оборону в рамках той тактики, которую избрали в Генеральном штабе формирований киевского режима значительно проще. Я имею в виду прикрываться за мирными жителями, Собственно говоря, личному составу Вооруженных сил Украины легче чем в 15 километрах от Изюма. Боевые действия разворачиваются вообще вдоль трассы Славянск-Харьков и здесь каждая лесопосадка, каждый населенный пункт по сути превращен в укрепленный пункт формирований киевского режима и сам рельеф местности здесь довольно тяжелый для наступающих сил. Но при этом российская артиллерия уничтожает и личный состав и бронетехнику, и укрепленные районы противника. Вот работали для программы «Вести недели» немного восточнее Изюма, там как раз где российские соединения и части пересекли границу Харьковской области и оккупированной территории ДНР сейчас ожесточенные бои не прекращаются и не смотря на огромные потери, командование Генштаба, командование Вооруженных сил Украины требует от подчиненных частей и соединений оставаться на позициях. Все это конечно сотворенное руками киевского режима, огромная трагедия. При этом, дальше рубежи обороны куда более насыщенные и руководство Украины – киевский режим, не делает ничего чтобы эвакуировать мирных жителей из больших городов – из Славянска, Краматорска, Дружковки, далее по направлению к Донецку. Это еще одно военное преступление, по другому сказать нельзя. На самом деле, не дают эвакуироваться мирным жителям по одной простой причине – части и соединения Вооруженных сил Украины, националистические формирования, территориальная оборона не способны к активной обороне, когда отсутствуют гражданские. Прятаться будет не за кого.»

Також встановлено, що у своєму телеграм каналі Піддубний Є.Є. озвучено інформацію наступного змісту: «Підписчики канала, всем привет. Наша группа работает в Гостомеле. Вот за моей спиной все что осталось от самого большого в мире транспортного самолета АН-224 «Мрия». Украинские подразделения самостоятельно огнем артиллерии уничтожили этот уникальный советский самолет. Ну вообще то стоит сказать, здесь, в Гостомеле находятся российские десантники и теперь это пожалуй новое место русской воинской славы. Во-первых, в самом начале

специальної військової операції Росії на Україні сюди був здійснений дійсно унікальний тактичний десант. Таких тактичних десантів ВДВ не совершало, ну, ніколи, навіть в радянський час. Аеродром був зайнятий навіть не за години, за хвилини. Російські десантники змогли выбити звідси ворога. Після цього українські військовики круглодобово почали бити по цій території з усіх калібрів: реактивна артилерія, польова артилерія, тактичне ракетне озброєння. Увесь місяць, що триває спеціальна військова операція, це місце знаходиться під щільним вогнем ворога. Справді кажучи, тепер це таке знаменне місце бойових дій під Києвом. І ось в результаті того, що українська армія направила сюди все що є в розпорядженні ВСУ, російські десантники не просто не отошли, а просуваються вперед, б'ють ворога вже на ближніх підступах до Києва».

За результатами проведення судової лінгвістичної семантико-текстуальної експертизи, відео з назвою «Евгеній Поддубний підкреслює, що Україну продовжують заваливати західним озброєнням» (<https://www.youtube.com/watch?v=IbqsjQTSLk4>), «Сводка з-під Києва. Евгений Поддубный» ([youtube.com/watch?v=NYtBxolowtk](https://www.youtube.com/watch?v=NYtBxolowtk)), «Евгеній Поддубний. Репортаж 07.04.2022. Изюм, Славянськ Краматорськ» (<https://www.youtube.com/watch?v=QviCfYP2EEA>), «Евгеній Поддубний про хід спецоперації на Україні» (<https://www.youtube.com/watch?v=J49ys-Hs8rI>), «ДНР. Бой під Славянськом. Евгений Поддубный» (<https://www.youtube.com/watch?v=8w0mH3EDIPA>), «60 хвилин Військові РФ увійшли на окуповану територію ДНР з боку України» (<https://www.youtube.com/watch?v=mv1QeXp9dqQ>) та довільному відео файлу Телеграм каналу «Поддубний |Z|O|V| edition» (<https://t.me/epoddubny>), містяться ознаки публічного виправдовування, визнання правомірною збройної агресії Російської Федерації проти України, у тому числі шляхом виправдовування, визнання правомірною тимчасової окупації частини території України та глорифікації осіб, які здійснюють збройну агресію Російської Федерації проти України.

При цьому, досудовим розслідуванням встановлено, що Піддубний Є.Є., переслідуючи явно злочинний намір, здійснював вищевказані протиправні дії в контексті триваючої збройної агресії Російської Федерації проти України, яка розгорнута на всій її території, отже, вчинив усі залежні від нього дії на шкоду інформаційній безпеці людини і громадянина, суспільству та держави, та довів свій злочин до кінця.

Таким чином, за викладених вище обставин, Піддубний Є.Є. обґрунтовано підозрюється у вчиненні поширення матеріалів, у яких містяться виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, виправдовування, визнання правомірною, заперечення тимчасової окупації частини території України, а також глорифікації осіб, які здійснювали збройну агресію Російської Федерації проти України, представників збройних формувань Російської Федерації, іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, а також представників окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та представників підконтрольних Російській Федерації самопроголошених

органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України, тобто кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 436-2 КК України.

Також, досудовим розслідуванням встановлено, що 24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени зазначеної організації утримуються у своїх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності чи політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про неприпустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання будь-якої форми або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплені обов'язки держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербування найманців або посилення таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, хоч би який тимчасовий характер вона не мала, що є результатом такого вторгнення або нападу або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або її частини;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські чи повітряні сили чи морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з державою, що приймає, порушуючи умови, передбачені в угоді або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала у розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівносильно наведеним вище актам, або її значну участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, будь то політичного, економічного, військового чи іншого характеру не можуть бути виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили або загрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання суперечок та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва. серпня 1975 року, який був підписаний СРСР, правонаступником якого є Російська Федерація.

Статтями 1 і 2 III Конвенції про відкриття військових дій від 18 жовтня 1907 року, що вступила в дію 26 січня 1910 року і 7 березня 1955 року визнана СРСР, правонаступником якого є Російська Федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього та недвозначного попередження у формі або мотивованого оголошення війни, або ультиматуму з умовним оголошенням війни. Про існування стану війни має бути негайно повідомлено нейтральним державам, і він матиме для них дійсну силу лише після отримання повідомлення.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) зазначено, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту та неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки було схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Відповідно до зазначеного документу, територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Відповідно до пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні свої зобов'язання згідно з принципами Заключного акту співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність, суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою або її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що жодна їхня зброя ніколи не використовуватиметься проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримання миру та стабільності у Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, укладеного між державами СНД, серед яких є Україна та Російська Федерація, держави підтвердили

непорушність існуючих кордонів одна одної та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їх непорушність, а також вирішувати всі суперечки, що виникають з питань кордонів та територій, лише мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо вони виникнуть; не встановлювати із нею політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій та комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічну, фінансову, військову та іншу допомогу.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН та зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки та співробітництва в Європі, Україна та Російська Федерація уклали Договір про дружбу, співпрацю та партнерство між Україною та Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року 13/98-ВР та Федеральним Законом Російської Федерації від 2 березня 1999 року № 42 - ФЗ). Відповідно до статей 2 – 3 зазначеного Договору, Російська Федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів і зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, не застосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, дотримання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загально визнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису та карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований Російською Федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької та Луганської областей належить до території України.

Статтями 1 – 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною та незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою.

Згідно статті 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати та змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народу і не може бути узурповане державою, її органами чи посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не посягати на права та свободи, честь та гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132 – 134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська,

Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід'ємною складовою України та в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її ведення.

Незважаючи на викладене, діючи з прямим умислом, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, в порушення зазначених вище міжнародних нормативно-правових актів, 22 лютого 2022 року Президент Російської Федерації, реалізуючи злочинний план направлений на насильницьку зміну меж території та кордонів України, порушення порядку, встановленого Конституцією України, направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил Російської Федерації за межами Російської Федерації, яке було задоволене.

24 лютого 2022 року о 5 годині Президент Російської Федерації оголосив рішення про початок військової операції в Україні.

Того ж дня, близько 05 год. 10 хв. Збройними Силами Російської Федерації, що діяли за наказом керівництва Російської Федерації та Збройних Сил Російської Федерації, здійснено запуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах, складах, підрозділах Збройних Сил України та інших військових формувань. Після чого, тоді ж, війська Російської Федерації вдерлися сухопутним шляхом на територію суверенної держави України.

У зв'язку з чим, Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.22 № 64/2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год. 30 хв. 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

Надалі, Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 14.03.2022 №133/2022 в Україні продовжено строк дії воєнного стану з 05 години 30 хвилин 26 березня 2022 року строком на 30 діб. Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 18.04.2022 № 259/2022 продовжено строк дії воєнного стану з 05 години 30 хвилин 25 квітня 2022 року строком на 30 діб. Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 17.05.2022 №341/2022 в Україні продовжено строк дії воєнного стану з 05 години 30 хвилин 25 травня 2022 року строком на 90 діб.

За вказаних вище обставин, досудовим розслідування встановлено, що не пізніше 24.02.2022 у громадянина РФ Піддубного Є.Є. за невстановлених досудовим розслідуванням обставин, виник та сформувався стійкий злочинний намір, направлений на перетинання державного кордону України з метою заподіяння шкоди інтересам держави, що полягає у виготовленні, поширенні матеріалів, у яких міститься виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, виправдовування, визнання правомірною, заперечення тимчасової окупації частини території України, а також глорифікацію осіб, які здійснювали збройну агресію Російської Федерації проти України, представників збройних формувань Російської Федерації, іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, а також представників окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та представників підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на

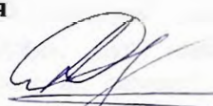
тимчасово окупованих територіях України, поза пунктами пропуску через державний кордон України.

Зокрема, в період часу з 24.02.2022 по 07.04.2022 Піддубний Є.Є. незаконно перетнувши державний кордон України поза встановлених пунктів пропуску та маючи на меті заподіяння шкоди державним інтересам України, будучи журналістом всеросійської державної телерадіокомпанії (ВГТРК– федеральне державне унітарне підприємство росії, що здійснює теле-, радіо-, інтернет-мовлення), здійснював виготовлення, поширення матеріалів, у яких міститься виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, виправдовування, визнання правомірною, заперечення тимчасової окупації частини території України, а також глорифікацію осіб, які здійснювали збройну агресію Російської Федерації проти України, перебуваючи при цьому на території Київської області (смт. Бородянка, смт. Гостомель, м. Буча), Харківської області (м. Ізюм), Луганської області (м. Северодонецьк, м. Лисичаиськ) та Донецької області (м. Маріуполь).

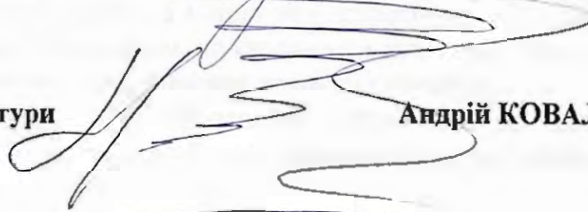
Згідно інформації Головного центру обробки спеціальної інформації ДПС України, в період часу з 24.02.2022 по даний час громадянин Російської Федерації Піддубний Є.Є. не перетинав державний кордон України через встановлені пункти пропуску.

Таким чином, за викладених вище обставин, Піддубний Є.Є. обґрунтовано підозрюється у вчиненні перетинання державного кордону України з метою заподіяння шкоди інтересам держави поза пунктами пропуску через державний кордон України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 332-2 КК України

Слідчий 1-го відділу слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області

Олександра ДРЕЄВА

ПОГОДЖЕНО
Прокурор відділу
Київської обласної прокуратури

Андрій КОВАЛЬЧУК

«07» 07 2022 року

Про підозру мені повідомлено та письмове повідомлення про підозру
від «__» _____ 2022 року отримав о «__» год. «__» хвилин
«__» _____ 2022 року

Підозрюваний: _____ / _____

На підставі статті 276 Кримінального процесуального кодексу України підозрюваній невідкладно повідомлені та детально роз'яснені її права, як підозрюваної, передбачені статтею 42 Кримінального процесуального кодексу України, а саме:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним кодексом України, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним кодексом України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 Кримінального процесуального кодексу України;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог Кримінального процесуального кодексу України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 Кримінального процесуального кодексу України, та вимагати відкриття матеріалів, згідно зі статтею 290 Кримінального процесуального кодексу України;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

«__» _____ 2022 року

*Повідомлення про підозру здійснив,
письмове повідомлення про підозру вручив,
права підозрюваному повідомив та роз'яснив, а також
пам'ятку про процесуальні права підозрюваного вручив:*

**Слідчий слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області**
